

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 6.— P
Pártoló tagoknak 10.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

Nemzetünk egységének szolgálata

Az emberek sok mindenben *különböznek* egymástól korban, vagyonban, iskolai végzettségben, testi egészségben, társadalmi állásban stb. Megegyezésük alapját nem is ezekben a mulandó és folyton változó anyagiakban, a folytonos érdekösszeütközések pergőtüzében keressük, hanem a *szellemiekben*. Az igaz szellemi valóságok mindig ugyanazok, örök-értékűek, az örök Isten gondolatai, minden emberre egyformán értékesek, hasznosak és végzetesen szükségesek. *Eszméink, ideáink* szolgálatában lehetetlen nem egynek lennünk, ha azokat a *maguk szépségében és valóságában* fogadjuk és mindennapi *gyakorlati életünket* szerintük irányítjuk.

Századunk leggyakrabban hangoztatott eszméi, ideái, jelszói közé tartoznak: keresztény, nemzeti, szociális, népi, közösség stb. Hogy ezen uralkodó eszméket mindnyájan egyforma hűséggel s tántoríthatatlanul, eredményesen szolgálhassuk, ismernünk kell igaz, győőlyörű tartalmukat, hogy így mélységük értékelésük érzelmeinket s így akaratunkat is minél jobban megmozgassa gyakorlatunkban való megvalósításuk könnyűvé tételére.

Keresztény. A teremtő Isten gondolatai, tervei, akarata *törvények* alakjában élnek minden létezőben. Ezek a törvények a dolgok létének alapjai, a valóságok lényege s egyúttal minden létezőnek a célját is magukban foglalják és sürgetik. E törvények szerinti élet harmonikus, egészséges, cél szerint való, tehát eredményes és győzelmes. Minden parányi kikerülése a törvénynek vagy szembeszállás vele mindmegannyi gátlás, megbicsaklás, kisebb-nagyobb katasztrófa. Isten gondolata, terve, akarata az emberiségről és az egyes emberről törvények alakjában belé van teremtve minden egyes emberi valóságba, testi-lelki egységébe. Azonkívül ezek a törvények hallható, érezhető, kényszerítő módon jelentkeznek, vezetnek, uralkodnak minden egyes ember lelkiismeretének szavaiban. Az ezer külső ráhatással s ugyanennyi belső gyarlósággal küzdő ember a törvények teljesítésére külön is segítséget kapott az Istentől a külön isteni *kinyilatkoztatásokban*: prófétaáknak, szenteknek adott sugallmazások, jövendőlé-

sek, amelyek előszóval történtek, később írásba foglaltattak. A legnagyobb és legtökéletesebb Istentől adott segítség, kinyilatkoztatás: az emberiségbe öltözve megjelent Isten-Krisztus istenemberi személyében, tanításaiiban, parancsaiban, életpéldájában, amelyek az emberiségre való maradandóbb hatás miatt az *evangéliumban* írásba is foglaltattak. A teremtő Isten gondolatai, tervei, törvényei, amelyek legigazabban matematikai képletek alakjában ismerhetők meg a létező dolgokban, bent vannak ugyan a csilagos égnek, a kémianak és fizikának minden tárgyában, fűben, fában, virágban. A legegyszerűbb ember számára is a legerhetőbben és legkönnyebben megvalósíthatóan a *krisztusi evangéliumi* gondolatokban, tanításban, parancsokban és leginkább a krisztusi életpéldában. Isten tehát legtökéletesebben kinyilatkoztatta magát az emberek számára a krisztusi evangéliumban. Isten tervének, akaratának, elénkűzött célnak legtökéletesebb megértése és legeredményesebb követése a krisztusi evangéliumban és evangélium által történik. Legtökéletesebb Istenismeret, Isten szolgálat, Istenkövetés a krisztusi evangéliumban történik. *A krisztusi evangélium ismeretének és gyakorlati követésének együttese annyit jelent: mint kereszténység.* Kereszténység tehát annyit jelent, mint krisztusi evangélium szerint való gondolkodás és gyakorlat és ezáltal legtökéletesebb Istennel való együttes, legigazabb Istenszolgálat és legboldogítóbb emberi célélérés. Isteni törvények és természeti törvények, világsors, igazi természettudomány, kémiai és fizikai törvények és kereszténység nem állhatnak egymással szemben, hiszen mind Isten gondolatai. Isten és Krisztus nem választhatók el egymástól és nem állíthatók egymással szembe, mert a kereszténység annyit jelent, mint a legerhetőbb és legtökéletesebb isteni kinyilatkoztatás. Valami baj van a kereszténységgel, akkor igazában sohasem a kereszténységgel van baj, hanem az emberrel, aki a kereszténység értelmezésén csavar egyet vagy gyakorlati megvalósításában alakoskodik.

Nemzeti. Magyar nemzetem jelenti számomra a Kárpátok medencéjében eltöltött ezer esztendőnek

minden mozzanatát, könnyét, harcát, szenvedését, örömet, sikerét. Jelenti számomra mindezeknek az ismeretét, végtelen megbecsülését, az érte érzett hála-
lát, történelének tanulságait levonó gyakorlati életet. Jelenti ennek a számunkra Istentől adott föld-
nek — a költő szerint Európa kalapja virágos bok-
rétájának — különleges levegőjét, sehol nem talál-
ható kincsekben gazdagabb talaját, Kárpátainak gyö-
nyörű koszorúját, délibabos rónáit, a világ legjobb
búzáját és borát. Jelenti az elszakadtak által is örök
nosztalgiával szeretett és visszavágyott szülőföldet,
őseink házát, kunyhóját, házunk kertjét, szederfáját
és Burkus kutyáját, falunk kis patakját, templom-
unk falusi illatát, tornyának soha el nem felejt-
hető hangját, hepehupás, düledező fakeresztes teme-
tőjét. Jelenti mindazt, amit a nemzet történelmének,
magyar alkotmányának, Szent István törvényeinek,
magyar dalnak, zenének, népi balladának, magyar
tudományunk, művészetnek, irodalomnak nevezünk
és ismerünk. Jelenti ezt a legényegyleti jelszót: Elő-
deink értünk éltek, mi éljünk azokért, kik utánunk
következnek. Jelenti a magyar sors vállalását, ke-
mény felelősségérzetet az ezeréves multért, még ke-
ményebbet az elkövetkezendő jövődjéért. A magyar
sorsból, magyar földből belénkteremtődött legutolsó
adottságnak, képességnek, készségnek, tehetségnek
szorgos gondnal való kifejlését és eredményeinek
maradéktales és önzetlen beömlését a magyar
közösség csűrűbe. Legelsősorban pedig jelenti a
nemzet minden egyes eleven emberét, annak szociá-
lis kezelését; megbecsülését, segítségét, támogatását,
megvédését, szóval szeretetét.

De szűkebb értelemben jelenti számunkra a *ma-
gyar fajtát* is. Amit az ezer esztendőös nemzet törté-
netéről, sorsvállalásáról, felelősségérzetéről elmon-
dottunk, ugyanaz áll az ezer évnél sokkal messzebb
távlatokba elnyúló magyar fajtára is. A messzi-mess-
zi idők titokzatos mélyén felhangzott egykor az isteni
ige: Halló Magyar! És az isteni parancs hívó
szózatára — talán egy kromoszóma változtatás útján
— az emberiség milliós áradatában megjelent a ma-
gyar fajta. S benne és általa a látható, tapasztal-
ható világba szökött a magyar fajtáról Istenben
öröktől fogva lakozó isteni gondolat, terv és életre-
hívásokról belé valósulat az isteni törvény s benne a
fajta célja. Ez isteni törvény és a benne rejlő cél ad-
ta számára e gyönyörű földet, készítette, segítette or-
szágalapításra, termelte ki tehetségeit, rátermetteit
országvezetésre, történelemcsinálásra, ihlette meg
művészeit, lantosait, költőit, festőit és szobrászait az
Istentől kapott örök emberi idők és magyar ideák,
eszmék látható és hallható világban való megjeleníté-
sére. A magyar fajta ezért a nemzeti sorsért, a nem-
zeti multért és jövődjéért még külön felelősséggel
tartozik, még külön kötelességekkel megterhelt, még
külön erőfeszítésekkel és áldozatokkal eljegyzett.

Nem lehet tehát ellentét e magyar földön élő
nemzetársak, nemzettestvérek között bármely nyel-
ven beszélnek és bármilyen fajtájúak is voltak őseik.
A nemzetben együttétartozásuk isteni küldetés, szociá-
lis szeretetben való együttműködésük isteni tör-
vény és közösségi sors, melynek vállalása és készsége
teljesítése nemzetboldogulás, a nemzet békéje és
boldogsága. A magyar fajta mindezekért, mindeze-
ken felül még külön elszámolással tartozik az őt
életre hívó Isten előtt.

Szociális. Socius latin szó, annyit jelent, mint

felebarát. Szociális, szocializmus annyit jelent, mint
felebarátszerető, felebaráti szeretetet valló. Az em-
beriség minden fajtája Isten gondolata, terve, isteni
küldetés egy cél elérésére. Minden ember Isten gon-
dolata, terve megfogantatásakor a látható, tapasztal-
ható világba szökött isteni gondolat, amely lelke
alakjában működik, építi fel a testet, védi, gyógyít-
ja, szervezi meg a test-lelke együttesét, mondja, mu-
tatja és követni akarja az isteni törvényt, látja vilá-
gában az egyedüli célját, vezeti, viszi az egyént a
cél elérésére. E teremtő isteni gondolat a lélekbe-
szökött isteni terv lélekbe és testbe teremtett isteni
törvény által minden ember az Isten képmása. Földi,
testi életében folytatott harcok, küzdelmek önmagá-
val és a világgal állandó feszülés útján önkifejlesz-
tésre, szellemiek felé való tökéletesedésre, az érték-
világ ismeretére, elismerésére, felé és érte való küz-
désre és végre elnyerésére hivatott. Az értékvilág je-
lenti az isteni tulajdonságok szolgálatát: az igazság,
szépség, jóság az Istennel való együttes ismeretét,
megvallását, értük való hűséges harcot. Az igazság
a dolgok legmélyebb lényének, igaz valójának, a dolgok
lényegének legmélyen rejtőző isteni törvénynek
— majdnem azt mondhatnók, hogy isteni matemati-
kai képletnek — a felismerése, birtoklása és gyakorlati
megvallása. A szépség a dolgok lényegének, te-
hát igazságának kihangsúlyozott kívülre való megje-
lenítése. A jóság a minden létezőnek létet, lényegét
és célt adó törvények ismerete, elismerése és hűsé-
ges követése. Az Istennel való együttes mindezekben
az értékekben az isteni tulajdonságok kisugárzásá-
nak észrevétele, az általa való megihletettség, a ve-
lünk való eljegyzettség. Szociális annyit jelent tehát,
mint minden embert ezzel az értékmérővel mérni,
ilyen gondolatokkal nézni, minden embert aszerint
megítélni, amennyiben ezeket a gondolatokat vallja
és gyakorlati életében ez értékeket valósítja meg. S
minthogy az isteni terv és küldetés a legtökéleteseb-
ben isteni kinyilatkoztatásban, a krisztusi evangé-
liumban áll előttünk, szociális annyit jelent, mint fe-
lebarátainkat a krisztusi evangélium tanítás, küldé-
tés, parancs gondolataival, értékmérőjével mérni, az-
al szolgálni s azoknak a megvalósulását benne ke-
resni és aszerint megítélni. Ezt a szocializmust tette
az emberiségbe öltözött Isten, Krisztus a világ tö-
kéletesbiülő útjának törvényévé, ezt tette a legegy-
szerűbb ember számára is érthetővé tanításában,
példabeszédeiben, mintává, példaképpé gyakorlati
életében, megvalósíthatóvá és a megvalósulás meg-
könnyítésévé a megváltás eredményeivel. „Szeresd
felebarátodat, mint önmagadat” hangzik az isteni-
krisztusi törvény s ezt a törvényt tette Krisztus az
egész emberi kitökéletesedés törvényévé, legfőbb ér-
tékmérőjévé. Ez az örök megítélésnek és számonké-
résnek is a mérlege, ennek a szocializmusnak mérle-
gén méretik meg minden ember és találatik köny-
nyúnak vagy erősen értékesnek. A törvénytől több
azonban az isteni-krisztusi életpélda. Istentől ugyan-
is az mondatik: Úgy szerette Isten a világot, hogy
egyszülött Fiát adta érte, hogy senki el ne vesszen,
de mindegyiknek örök boldog élete legyen. Krisztus-
ról mondatik: Kiüresítette magát utolsó csepp véréig
a keresztfán, nemcsak hogy az ember megváltassék,
hanem hogy neki a legtökéletesebb isteni példakép
és legvilágosabb és legérthetőbb útmutatás adassék.
Ez a példa már több a törvénytől, ez a felebaráti
szeretetért már a magam feláldozását is jelenti, ez a
példa elsősorban a világvezetőknél adatott. Akikről

az van mondva, hogy világító és melegítő gyertya legyenek mások számára: A gyertya nem azért van, hogy a véka alá rejtjék, hanemhogy a véka tetejére állítván világoskodjék mind a házban bentlakóknak! A szociális szeretet mélysége ez az önzellen felebarátsálgát.

Isten, Krisztus, kereszténység, igazi szocializmus között tehát nem lehet ellentét. Egy ugyanazon isteni gondolat és tulajdonság rejtőzik valóságban mindegyik mélyén. Erre rátalálni, világosságában és erejében értelmünket és akaratomkat megfürdetni, szépségével töltekezni, igazságát, szépségét, fényét, melegét, erejét magunkról felebarátainkra, nemzetársainkra, magyar fajtánkra kisugározni az isteni törvénnyel való együttmasirozás, belüli nagy lelki béke, emberi harmónia, kifelé történelemcsinálás, ember és emberiség boldogulása, egyéni kitökéletesezés, nemzetem és fajtám történelmének az isteni törvény által megszabott utakon való továbbgörgetése. A szociális és jelentésének igaz megismerése és értékelése így jelenti magyar nemzetem és fajtám isteni tervek szerinti életsorsának vitelét, alapjainak biztosítását, jövődjének munkálását és boldogulásának megvalósítását.

Nehézségek. Minden gondolat, mint szellemi való, megvalósulni akar a látható, tapasztalható világban, mégpedig minél tökéletesebb formában. Az emberiségről és az emberről való isteni gondolat minél tökéletesebb az egész emberben. Az isteni gondolat a lélekben teremtett bele az egyes emberbe azzal a feladattal, hogy a minél tökéletesebb formában való megjelenést munkálja és biztosítsa. Az ember földi életében a lélek eszközüll erre a fajtának az összülők útján rászállt örökségét és az ember környezetét kapta. A szülőtől, ősöktől való átöröklés, a környezet határozzák meg 50—50%-ban azt az adottságot, melyel a léleknek számolnia kell, amelyel a léleknek dolgozni, harcolni és küzöldnie kell. A belémteremtett isteni gondolat minél tökéletesebb megjelenéséért folytatott munka és az örökség gyarlóságaival és a környezet ráhatásával folytatott harc jelenti az életet. Ez a feszülés, ez a harc emberi voltom velejárója és tart fogantásomtól koporsóm bezártáig. Az értékvilág megvalósításában, tehát a bennem rejlő isteni gondolat, isteni képmás minél tökéletesebb megjelenítésében az átöröklés és a környezetszülte hatásokkal való szüntelen feszülés és harc vállalása és sikeres megvívása jelenti a *kereszténymemzeti szociális szavak igaz tartalmának minél tökéletesebb megvalósulását gyakorlati életünkben.* Ha ebbe a feszülésbe ellankadunk, a harcot és küzdelmet nem vállaljuk, ha tehát így az élet útjáról leálunk, akkor ezek a szavak nem adnak tartalmat sem egyéni életünk, sem nemzetünk és fajtánk életének, akkor olyan fa leszünk, mely nem hoz jó gyümölcsöt és ha a sorsunk mérlegére tétetünk majd, könnyűnek találhatunk.

**A mátmegoldjuk,
A jövőt kiharcoljuk
és helytállunk
mindenütt.**

Front szellem — Kolping szellem

A Kelet-i vörös veszedelem a Kárpátok előterében megtorpanni kényszerült. Vitéz hadseregünk csodákat művelt: *Ez a hadsereg — és ezt vegye tudomásul otthon is mindenki, — a jövőben is csodákat fog művelni!* Nincs megalkuvás! A vörös antikrisztust teljesen fel kell számolni, mert most, ha ezt az alkalmat elmulasztjuk, történelmünk, ezeréves multunk, eddigi áldozataink mind hiábavalók voltak, s a magyarság, a katholicizmus, az Isten és emberszeretet legfeljebb mint múzeumi kiállítási tárgy fog szerepelni az eljövendő bolsevista világuralom „paradicsom”-ában.

A magyar nép erejének minden latbavetésével, történelmi hivatásának százszázalékos betöltésével, színe-virágait küldi ki a vörös veszedelem elé, hogy azt még drága Hazánk határai előtt feltartóztassa. Ennek a hadseregnek, ennek a csodákat művelő hadseregnek soraiban nagyon sokan vagyunk mi is, Kolping fiúk. Nem tömjénezés akar ez lenni! Természetes dolog ez! Mindenkinék ott kell lenni, ha a Haza hív! De elsősorban a Kolping fiúknak!

A mi frontszakaszunkon már eddig is nagyon sok Kolping fiúval találkoztam. S merem állítani, — s ez már lehet akár tömjénezés is, büszke vagyok rá, — talán ezek azok a katonák, honvédek, akik legjobban fel tudják fogni ennek a harcnak az értelmét. Mert sajnos, — és erre rá kell mutatnom, — még nagyon sokan vannak ebben a csodákat művelő hadseregben is olyanok, akik tulajdonképpen nem tudják miért harcolnak. Különösen azok, akiknek nem volt módjukban saját szemükkel meggyőződnie a bolsevizmus „áldásai”-ról. Mi, akik már régebben a belsőbb szovjet térségekben is jártunk, más szemmel látjuk a dolgokat, mint újonnan kijött bajtársaink. Mi, akik láttuk a bolsevizmus által megszenstelenített házassági szerződések családi hatásait, az istálókká, mulatóhelyekké átalakított templomok százaát, a kolhoszokban nyűgösködő, kizsákmányolt parasztok nyomorúságait, tisztában vagyunk e harc jelentőségével. Ez életre-halálra megy. Mindent veszteni, vagy mindent nyerni lehet!

S itt találkozik a Kolping szellem a front-szellemmel. Mi, akik, — hála jó egyházi és világi vezetőink nevelésének, — össze tudjuk egyeztetni, az egyház és Hazaszeretet, az ilyen, még meg-megingó és „muszály”-ból küzdő és harcoló bajtársaink között felvilágosító munkát is folytatunk.

A napokban beszélgettem N. N. vezető lelkész úrral, aki elragadtatással mesélte, hogy az ő alakulatainál egy pár Kolping fiú, igen nehéz helyzetben, milyen felkészültséggel rázta fel, egy ellenséges bekerítés alkalmával, a már-már közönyössé, kétségbeesetté vált bajtársai lelkét és akarateréjét.

Nincs Isten szeretet Hazaszeretet nélkül és nincs igazi Hazaszeretet Isten nélkül! „Krisztus én én együtt masirozunk az élet országotján!” Itt kint a fronton, mi kissé megváltoztatuk ezt a mondást: „Krisztus és én együtt menetelünk a vörös Sátán ellen!” S ha Isten velünk, ki ellenünk? Ahol az igazság, ott az Isten, mert nincs igazság Isten nélkül. Az igazság győz! Győzünk kell, mert mellettünk az Igazság és mellettünk az Isten!

Pap pGyörgy őrm.

Tp. K. — 736.

Pestszenterzsébet, Szabótelepi L. E. tag.

Kolping atyánk a szeretetről, vidámságról

A legényegyletnek az ő családiassága kölcsönöz sajátos jelleget. E család tagjait az *egyetértés és testvéries szeretet* kell, hogy egymáshoz fűzze. A család atyja az elnök, az egylet vezetősége a családi tanács, a tagok a gyermekek. És bár ezeknek ipara, életviszonya, eredete különböző, szeretniök kell egymást és pedig nem csupán szóval, hanem szívből is igazán; e szeretetüket erejüknek egymásért való feláldozása, egymás oktatása, a testvéri intés és jópélda által mutatják ki. Szeretik egymást egészségben és betegségben, sőt még a halál után is. Ez a folytonos szeretet csodákat művel. *Az igazi szeretet meggyógyít minden sebet, a pusztá szavak csak növelik a fájdalmat. Legfájdóbb az egyletben, ha a szeretet hiányzik. Ime ezt szeretnénk lelketekbe vésní.*

Ösrégi igazság, hogy az *emberi szív örömből táplálkozik*. Ezen igazság mellett tanuskodik a szentírás, Dávid és szent Pál, sőt maga az Úr szava: „*Örvendezetek és vidagodozatok!*” De mert több féle a műveltség a vidámság is különböző. Van igazi öröm és van olyan is, melyet csak úgy hazudnak örömelek. Az utóbbi a bűn és szenvedély korcsosította, az előbbi pedig Istentől és a jó lelkiismeretből ered. A tiszta lelkiismeretből eredő vidámságra gondolok, amikor az egylet negyedik jelszavául választottam: *a vidámság és tréfa*. Fejlődő tagokat éppen úgy nem szeretünk, mint szent Bernát nem szerette a kesernyés ujoncokat. A hit, erény, imádság, önmegtartóztatás teszi vidámmá az embert és ha a lelkiismeretes és becsületes munka ezekkel szövetkezik csak egészségére válhat az embernek. A rossz lelkiismeret vidámsága és tréfája többé-kevésbé mindig olyan, mint azé akit akasztani visznek és eme fölötte kétes jellegű vidámságnak megnyilatkozásai is csak eszeirent valók. Rossz forrásból ered tehát mindazon vidámság, amely a vallás, lelkiismeret és egészség rovására megy, vagy amelyik az erszényt túlságosan igénybe veszi. A legényeknek nincs szükségük azon szórakozásra, amely nagy összegekbe kerül, nagy garral jár, igazi örömet kell, hogy okozzon ha mint rokonai érzelműek, mint testvérek együtt lehetünk. A jól szervezett legényegylet meg tudja tenni, meg tudja adni tagjainak a tiszta szórakozást. *Ha látni akartok tiszta örömet, menjetek el egy jólszervezett legényegyletbe. Ahol ez nincs meg, ott minden fényes ünnepély dacára sem uralkodik egészséges szép egyleti szellem.*

Szabó-telepi ünnepel

A Pestszenterzsébet Szabó-telepi Kat. Legényegylet július 2-án ünnepelte főtisztelendő *Szolnoki János* esp. plébános elnök 15 éves pappászentelesének jubilumát. A súlyos idők és a városunk ellen intézett mai terrortámadás ellenére is szép számmal összejött egyleti tagjaink és a Jézus Szíve plébánia valamennyi egyesületei képviselte magát, mintegy százan vettünk részt ezen a szép ünnepségen. A krisztusi „K” zászlóval díszített otthonunk impozáns képet nyújtott és gyönyörűvé varázsolta termünket, amely virágokkal díszített, fehérterítés asztalokkal volt körülkrakva. D. u. 6 órakor kezdődött az ünnepség, melyet *Borsiczky Tibor* ügyv. elnök nyitott

meg. Meleg szavakkal emlékezett meg esperes Atyánk papi éveiről és az itteni egyesületek 9 éves vezetéséről. Beszédében a Legényegylet áldásos munkáját emelte ki, amelyet Atyánk még pappászenteles előtt tűzött célul maga elé. „Ennek a nagy és nemes cselekedetének, amellyel a kat. ifjúság szellemi és testi képességeit gyarapította és az életben való tökéletes helytállást mutatta, bebizonyította azt, hogy nemcsak mint ember, de mint Isten szolgálja is megtegte a kötelességét”. — Elmondotta, hogy Atyánk lelkeket keres és gyűjt magaköré, hogy azokat nevelhesse, formálhassa és így Istennek tetszően vezethesse az Ur elé.

Az Atya szava után az Öltáregyesület, az EMSZÓ, a Krédó és a többi egyesületek vezetői mondták melegszerű köszöneteket és nyújtották át ajándékaikat az ünnepelnek.

Most *Dzsubák Miklós*, a Legényegylet dékánja megy a virágokkal és ajándékokkal roskadásig telt asztal elé elmondani köszöntőjét. — „A mai nehéz időben is eljöttünk, hogy köszönthessük az annyira szívünkbezárt szeretet elnökünket. Ünnepelni kellene ma, egy 15 éves papi multat és ezen keresztül egy olyan egyházi vezetőt, aki időt és fáradságot nemkímélve, szívét-lelkét odaadva, a kat. ifjúság mellé állt és vezette, sőt vezet még ma is, a nagy megpróbáltatásokban. Mi azonban csak csendesen emlékezünk meg Atyánkról, aki áldásos munkáját hosszú éveken keresztül folytatta és a Mindenhatót kérve, még köztünk maradványt folytatni is fogja. Ezt joggal merjük állítani, mert tudjuk, hogy Atyánk a Kolping eszmével tette azt azokban a vidéki városokban a Duna—Tisza-közén, ahol mint egyesületi elnök megteremtett egyleteket és épített székházakat, szeretni fog minket. Ezért mondom most köszönetet és hálát a mi jó esperes Atyánknak és kérem, fogadjon olyan szeretettel ezt az ajándékot, mint amilyenél én a Legényegylet nevében ezt átnyujtom. A további papi éveire kérem Isten áldását”.

Atyánk kedves mosollyal veszi át az ajándékot és köszöni meg, amelyről a saját arcképe mosolyog reá. A taps után Farkas Károly jegyző szavalja el sikerrel Mécs László egyik versét, majd Gold J. titkár h. emelkedik szólásra. „Kedves Elnök Atyánk! Én úgy a magam, mint azoknak a tagtestvéreinknek nevében köszöntöm Atyámat, akik innen, ebből a Szabó-telepi kis Kolping-családból mentünk el, illetve vannak még ma is távol messze az orosz-frontron. Mi tudjuk azt, hogy Nekik, akik az itthonlétükért küzdenek éppen úgy, mint egy évvel ezelőtt, nekünk is a fegyver mellett a kereszt is a kezünkben van. Harcolnak, véreznek ezért a drága magyar népért, a keresztény kultúráért és hazánk ezeréves multjának még időtlen időkig való fennállásáért. Higyük el mindannyian, hogy ez a fiatalág megfogja állni a helyét, ki fogja vívni a győzelmet és továbbra is erős védőbástyává teszi hazánkat. Európa nyugati népének az orosz-barbárizmus, s a Vörös paradiosom” bolsevizmusi iszteragadó fergeteg ellen. Nekünk az örökidőkig tartó élniakarás adta a fegyvert a kezünkbe. A keresztet pedig Krisztus. Ó minden embernek megmutatta az útát — de nem mindenki találta meg. Mi azonban és Ők, akik Atyánk irányításával ebben a közösségben, ebben az egyleti szellemben nevelkedtünk, itt a kereszténységgel átitatott eme négy fal között, mi megtaláltuk és megragadtunk minden alkalmat az ön nevelésében, a szórakozásban vagy bármilyen parányi kis munkában,

arra, hogy szakmai téren, önvédelmi harcban, város és ha kell, az ország vezetésében is szolgálatot teshessünk egyháznak, hazának és családnak. Ezért a helyes irányításért és Atyánk lankadatlan, örökké tartó munkakedvéért mondok most köszönetet. Ezt a hálás köszönetet pedig most tartom a legalkalmasabbnak, amikor elnök Atyánk 15 éves papi jubileumát üljük meg ebben a családi körben. Szívünk meleg szeretetével emlékezünk meg mi most, de a harmezőnkön lévő tagjainktól is egymásután kapjuk azokat a hálálkódó leveleket, amelyeket a nehéz percekben írnak Atyánknak. Ők mindannyian érzik erősségüket a kereszténység győzedelmes harcához, mert jó nevelést kaptak ebben az egyletben a papi vezetőnkől. Mi most mindannyian büszkék vagyunk erre az elnökre. Igen. Mert most nemcsak mint egyesületi vezető, de sokan mint Atyát is köszönhetünk, hiszen számtalanszor segített bennünket egyéni életünkben, nevelt és vigasztalt. Ha kellett a bajban mellénk állt, áldott és óvott minket. Amikor pedig a harcok mezejére indultunk, atyai öleléssel búcsúzott tőlünk, aztán imádkozott értünk és imádkozik még ma is a kintlévő testvéreinkért. Ezt a jó-ságot nem is tudjuk soha meghálálni. Még az 50 éves jubileumán sem.

Mi csak a további munkánkat, szeretetünket adhatjuk ajándéknak, meg azt, hogy imádkozunk Atyánkért, hogy legyen ereje vezetni bennünket és mi masirozhassunk tovább Krisztussal az élet és az örök élet utain. Kérem Atyánk, fogadja szívesen ezt a szerény ajándékot és ezt a köszöntést, hogy Isten áldja”.

Atyánk a köszöntést atyai csókkal köszönte meg és egy-órás beszéddel pecsételte meg e bensőséges ünnepély lezajlását. Beszédében felszínre hozta azt a papi lelkületét, melyet az Istentől kapott ajándékul s amelyért tartozik egész életében a Teremtőnek az-azal a munkával, hogy lelkeket irányít, erősít és formál. Ezt a cselekedetét pedig az első papi perceitől az utolsó lehetéig is hiven teszi, mert ezzel minden ember tartozik Krisztusnak, de különösen a pap. A léleknevelésnek pedig a legmegfelelőbb éppen a fiatalság. „Ezért ragaszkodom a legényegylethez a legjobban és ezért szeretem annyira az ifjúságot tudva azt, hogy megértenek és így tiszta keresztény alapokra épített emberek lakhatják nemcsak a Szűz Anya otalmába zárt országot, hanem az egész világot”.

Az ünnepség végén vacsora következett, mely után vidám nótázgatással tarkítottuk jubileumi napunkat.

G. J.

Csepreghy Akadémia

Az ország különböző részeiből sokan fordultak hozzánk azzal a kéréssel, hogy az idén is indítsuk meg az elmúlt évben oly nagy siker jegyében folyt *Csepreghy Akadémiát*. Amint ismeretes meg is hirdettük és csodák-csodája a háborús viszonyok ellenére is nagyon sokan jelentkeztek, de a tanfolyam előtt sokszor megismétlődő bombatámadások, légiriadók miatt sokan elmaradtak, de így is szép számmal voltak, akik mitsem törődve a bombázással eljöttek, hogy tanuljanak. Meg kell állapítanunk, nagyon stram gárda volt együtt és csodálatos lelkesedéssel, figyelemmel hallgatták a nem éppen könnyű elméleti és gyakorlati előadásokat. Az egyhetes, szinte

megerőltetett tanulás után, amikor központi székházunkban összegyűjt szűpszámú hallgatóság előtt számot kellett adniok a hallgatott tantételekről az egyik szebben, a másik még szebben és szinte vetekedve bizonyították be: nem voltak hiába Budapesten. Az Akadémia érdekes tantárgyai: legújabb világgép, katolikus világnézet, Actio Catholica, örök magyarság, természettudomány, élettan, völegények iskolája, társadalompolitika, legényegyleti élet, szervezés-tan, közélet. Mindegyik fétel az általános műveltséghez szükséges és szinte nélkülözhetetlen azok számára, akik érzik önmagukban, hogy többre születtek és többeknek kell lenniök. Ezt érezték a fiúk is valamennyien.

Ime, mennyire fényesen igazolja ez a tény is, hogy *iparosifjúságunk akar és szeret tanulni*, sőt áldozatra is képes, mert a hallgatók közül nem egy volt, aki egész heti keresetét szalasztott el és ő maga fizette az ellátási díjat is, de többen voltak, akik nyári szabadságukat áldozták fel. Amíg ilyen áldozatkész fiataliságunk van addig nem kell félnünk, mert talpraesett, lelkiismeretes iparosvezetőink utánpótlása biztosítva van.

Csepreghy Akadémiánk legújabbban végzett hallgatói, kik szép sikerrel le is vizsgáztak, Budapestről: *Koleszár Ferenc és Kovács János*, Csurgöről: *Radák Aladár és Farkas József*, Siklósról: *Hohner Vilmos és vitéz Bélavári Sándor*, Pestszenterzsébet Szabótelepről: *Farkas Károly*, Eger: *Zbiskó Sándor*.

E helyről is sok szeretettel gratulálunk derék legényegyleti vezetőinknek, kik újult erővel viszik tovább a szép legényegyleti munkát.

A Bajtársi Szolgálat üzen a frontra

Kedves Legényegyleti Barátaink! Bajtársak!

Nap mint nap, hozzánk érkező bizakodó és hitvalló soraitokkal felvilágosított bennünket. A sok küzdelem és sokszor hiábavalónak látszó munka nem akadály. Elnök Atyánk szeretetének, jóságának melegevel felfűtve műveljük az egyleti életét. Miénk ez az egylet és fiaink, s éppen azért gyávaságnak tartanánk a közel száz éves múlt után, ha munkánkat abbahagynánk. Nem hagyjuk abba Fiúk, hanem folytatjuk őseink munkáját, hogy utódaink számára épségben megőrizzük. Kérünk azért Titeket továbbra is, ápoljátok bennünk az egylet iránti tüzet s mi is mindent elkövetünk, hogy közzöttetek és az egylet között a kapocs egy pillanatra sem szakadjon meg.

A nehézkes és háború okozta postaközlekedés miatt jöllehet vannak, akik nem kapják meg mely szívvél írt lapunkat s éppen azért ezúton is őszinte testvéri szeretettel köszöntünk Benneteket, Isten óvjon meg mindannyiótokat minden bajtól és az igazságos győzelem után erőben és egészséggel segítsen haza, hogy aztán együttes erővel, nagyobb lendülettel dolgozhassunk önmagunk, iparunk fejlesztésén, jövőendő családunkért és édes hazánkért.

Testvéri üdvözléssel és köszöntéssel:

a Bajtársi Szolgálat.

Nemcsak a fiúkat, hanem a jó elnököket is elszólítja közülünk a Haza szolgálata s így nagyon sok elnökünk teljesít katonai szolgálatot. Legutóbb Lehmann Imre központi prefektusunkat szintén behívták és most székesfehérvári katonáskodik.

Szövetségi Szolgálat

vitéz Pintér József elnök:

ZALAEGERSZEG (Szombathelyi egyházmegye). Pünkösöd hétfőjén ünnepelte az egyesület fennállásának 44. évfordulóját. Az egylet II. elnökének, *Papp Lajosnak* meghívására a Szövetséget *vitéz Pintér József* központi elnök képviselte. Ő mondotta a 8 órai innepi szentmisét, a szentbeszédet és végezte a szent mise alatt a tagavafást és az egész egyesület közö szentáldozását. Nemkülönbén a délelőtti innepi közgyűlés üdvözlését is. A közgyűlésen megjelent a város polgármestere, *dr. vitéz Tamásy István*, az egyházközség elnöke, *Turchányi Siposs József* ny. táblai elnök és az ipartestület elnöke: *Horváth István*. A közgyűlésen nyújtotta át a Központ elnöke az elismerő oklevelet azoknak a tisztviselőknak, pártoló és rendes tagoknak, kik az évtizedek folyamán anynyi hűséggel, szeretettel és áldozattal szolgálták a legényegyleti gondolatot. A közgyűlés részletes beszámolóját a szövetségi hírek között adjuk, de itt is igen nagy örömmel és hálával kell megemlékeznünk arról a szövetség minden egyletének példát mutató *egyleti hűségéről és ragaszkodásáról, a legnehezebb időkben is áldozatos kitartásról*, amelyet az egylet minden tagja, idősebbek és fiatalok egyformán tanúsítottak az egyleti élet épségben és szépségbentartásáért. Ez az egyik különlegessége zalaegerszegi egyletünknek. A másik az a *családiás együttes és bensőséges barátság*, amely az egylet tisztviselőkarát, választmányát és tagjait, valamint az egylet tagjait egymással egybefűzi. A legényegylet családi programjának hűsége megvalósítása és minden igazi eredmények biztosítója. A harmadik különlegessége, hogy az egylet tisztviselőkara, elnök, világi elnök, pénztáros, gondnok, vigalmi elnök stb. azt mondhatnám, *napi gyakorlatban együttél* az egész egylettel és az egylet minden tagjával. Valóban ismerik a rájuk bízottakat és a rájuk bízottak is szeretettel állják körül őket. Különösen értékes az a munka, amelyet *Szakáll Ferenc* világi elnök, a Zala megyei Ujság főszerkesztője fejt ki a heti gyűléseken az egylet egyik legfőbb programpontjának megvalósításában a fiúk kőzeleti nevelésével és tájékoztatásával. Ez végül különlegessége az az odaadó és gondos szeretet, amelyet a Napsugarak elnöknője: *Jámbor Kálmánné* gondolza, óvja a rábízott Napsugárkákat. A legvégső különlegesség pedig, amit örömmel kell leszögeznünk, hogy jóképű, intelligens, úri mozgású, tisztaarcu és tisztaszemű, eleven temperamentumu fiatalembert kevés helyen lehet annyit együtt találni, mint az itteni egyletben. Hálával, fiúi ragaszkodással és kézségekkel kell megemlékeznünk mindezt az egylet utolsó évtizedeinek volt elnökéről: *Mindszenty József* püspök úr öxellenciájáról, akinek atyai szeretete és gondossága tartotta meg az egyletet.

SIKLÓS (Pécsi egyházmegye). Az egylet elnökének, *P. Hermann Hermenegild* volt tartományfőnök, plébános meghívására június 4-én a Központ elnöke, *vitéz Pintér József* meglátogatta a siklósi egyletet és a délután folyamán az ipartestület hatalmas dísztermében előadást tartott. A délelőtti innepi szentmise alatt felavatta az egylet új tagjait, akik ez

alkalommal mind közös szentáldozáshoz járultak. Délelőtt látogatást végzett az egylet tagjainál, d. u. pedig az ipartestület hatalmas dísztermében előadást tartott a dísztermet megtöltő nagyszámú közönségnek. Hálásan emlékeznünk meg itt is arról az odaadó szeretetről és áldozatkészségről, amellyel *P. Hermann Hermenegild* volt tartományfőnök óriási elfoglaltsága mellett is a legényegyleti fiúk nevelésével foglalkozik és arról az eredményes munkáról, amelyet az egylet dékánja és tisztviselőkara egészen kiváló, fiatal temperamentummal végez.

BALATONLELLE (Veszprém egyházmegye). A vallás- és közoktatásügyi minisztérium által a Nép-művelés vezetőinek kikiépzésére rendezett lellei tanfolyam szervezője, *Novágh Gyula* főtanácsos meghívására *vitéz Pintér József*, a Központ elnöke a tanfolyam 100 hallgatójának július 1-én előadást tartott a Katolikus Legényegyletekről és általában a kiskereskedő és kistisztviselő társadalommal való foglalkozás lélektanáról, szervezésének és nevelésének gyakorlati eszközeiről.

JÁNOSHALMA (Kalocsa egyházmegye). Még lelkünkben élnek azok a kedves és felejthetetlen emlékek, amelyeket hazahoztunk magunkkal arról a gyönyörű ünnepségről, amelyet az egylet nemrégiben rendezett 10 éves fennállásának megünneplésére. Akkori beszámolóinkban megemlékeztünk az ünnepségen megjelent kalocsai érsek és egyleti fővédő, *Grósz József* öxellenciájának kitüntető szeretetéről és jóindulatáról, a község lelkipasztorának, az egylet II. elnökének, az ottani papságnak különleges és az egész országnak példát nyújtó tevékenységéről, a fiatal emberek tömegéről, egészen kiváló neveléséről és vezetéséről, áldozatkész tisztikaráról. Mindezeket a gyönyörű emlékeket most elmélyítettük, amikor az egylet elnökének, *Szabó apátplébánosnak* meghívására az egyletet megint felkereshettük. A látogatás kapcsán a Központ elnöke, *vitéz Pintér József* július 10-én, mint a hétfői estét tartott, amelyen a tagok és a vezetőség teljes számban megjelentek. Vasárnap délelőtti családi együttesen és a hétfői mintagyűlésen öröm volt együttlátni az egylet nagyszámú fiatalosságát. Ez a tömeg valóban az ifjú generációból van, mert az idősebbek legnagyobb része a harctéren teljesít szolgálatot. Öröm volt nézni azt az igazi családi és baráti együttest, amely az egylet tagjait egymással és az egylet II. elnökét, *Mihály István* káplánt, az egylet tagjaihoz fűzi. Igen nagy öröm és vizsgáztatás volt látni azt a hűséges szeretetet, odaadó, áldozatkész munkát, amely *Mihály István* a legényegyleti gondolathoz, a legényegyleti program megvalósításához és az egylet minden egyes tagjához fűzi. Itt is külön köszönet a kedves meghívásért.

Fábián Ferenc titkár:

CSONGRÁD (Vác egyházmegye). Helyiség hiányával küzdő és most új otthonba költözködött egyletünket június 30-án látogatta meg *Fábián* szövetségi titkár. A háborús viszonyok mint általában, itt is sok nehézségeket idéznek elő, de a derék csongrádi fiúk mindent áthidalnak. Az egylethez nőtt és annak programjáért lelkesedő idősebb fiúkat a haza fegy-

verbe szólította, jöttek a fiatalok hasonló szeretettel. Jelenleg is sokan várják a behívót, de erre is azt mondta az egyik legény, „a mi bevonulásunk miatt nem szabad az egyleti életnek megállni, jöjjenek helyettünk a fiatalabbak”. A szépen megszervezett tanonc-alosztály ontja is az utánpótlást és így szépszámmal megy az élet. Hetente találkoznak, komoly megbeszélést tartanak, terveznek, kirándulásokat, tanfolyamokat szerveznek. A Tiszán saját kabinjuk van és így szabad idejüket a Tisza vizében együttesen töltik el. Őszre megindul a munka a céhekben éppen úgy, mint az egész vonalon. Szakmai tanfolyamok, általános műveltséget nyújtó előadások vannak terve véve. A fiúk önálló előadásokkal, szórakozást is nyújtó műsorszámokkal képezik magukat és gyakorolják a fellépést. Szép könyvtárukat állandóan gyarapítják, olvassák. A törvényes rendelkezések szerint selejtezés végett átnézték, de egyetlen darab könyvet sem kellett zuzdába küldeni, mert csak keresztény írók könyvei voltak könyvtárjukban. Új helyiségüket szépen feldíszítették, otthonossá tették. Legfőbb törekvésük az, hogy saját otthonuk legyen s ezt meg is érdemelnék, de bízunk benne, meg is lesz, hiszen *Szedlacek István* apát, esperesplebános, az egylet elnökének meleg atyai szeretetét bírják, értékeli a fiúk gyönyörű munkáját. Az egyleti életnek szép menetét, a tervek sikeres keresztülvitelét biztosítja az is, hogy új elnökükben régi és sok tapasztalattal rendelkező II. elnököt kaptak *Furiákovics Miklós* káplánban, aki szinte éjjelét és nappalát áldozza fel egyleti fiaierért. Közvetlenségével, atyai szeretetével és szelidségével egészen a fiúk szívéhez tudott férkőzni. A szövetségi titkár látogatása alkalmával is kedves összejövetelnek volt részese. Nem voltak nagyszámban ugyan, mert éppen aznap hosszú légitámadásokban volt része az országnak, s így sokan helyi légóltalmi szolgálatot teljesítettek a fiúk, de megható volt a felszólalásokban foglalt lelkesedés, tenniakarás és tervezgetés, *Furiákovics Miklós* elnök közvetlen szavai, a szívből jövő énekszámok és a szövetségi titkár eligazító beszéde iránti érdeklődés.

Csongrádi fiúk, Legények, a mostani munkátok sokkal értékesebb és biztatok benne, hogy meg is lesz annak az eredménye!

MAKÓ (Csanád egyházmegye). A csonka Csanád vármegve székhelyén, Makón maga az ifjúság kereste fel az egyházi vezetőket, hogy számukra egyletet szervezzen. Illetékes egyháziak nagy örömmel vették ezt a tervezetést és a városban nyári vakációját töltő *Rozsán Mihály* IV. évf. gör. kat. papnövendék sietett segítségükre és fiatalos lelkesedéssel, együttesen álltak a munkába. Nagy kérdés volt a helyiség megszerzése és szinte egyik iskolából a másikba mentek, mert valahányszor letelepedtek, mindjárt katonai célokra foglalták le s most legutóbb a gör. kat. iskolába kaptak helyet, de a közelmultban ezt a helyiséget is katonai célokra foglalták el s így látszólag megakadt a szervezkedés. Fábrián szövetségi titkár július 2-án kereste fel Makón a szervezkedés vezetőit és adott eligazításokat. Hiszszük, hogy sikerül megoldást találni és az egyletbe tömörülni vágyó ifjúságnak megfelelő otthont szerezni.

MEZŐTURI (Vác egyházmegye). Egyleteinkben nincs háborús akadály, pedig jöllehet alig akad annyi helyiség, hogy csak egy héten egyszer is összejöjjenek. Ezt tapasztalta a szövetségi titkár,

amikor a Mezőturi Katolikus Legényegylet június 26-án megtartott díszgyűlésén résztvett. Egyik iskola terembe jöttek össze nemcsak az ifjak, hanem a város katolikus társadalmának színe-java, de a melegség és szeretet töltötte meg a gyűléstermet, az ifjak együlethez való ragaszkodása, a pártoló tagoknak az ifjúság iránti megérett szeretete érezhető volt. Több mint harminc legény katona és ebből 24 fronton teljesít szolgálatot, de a testvéri kapocs fennmaradt, mert levelezésben vannak a fiúk egymással.

A szép díszgyűlést az egyletnek és az egyházközségnek is melegszívű atyja, *dr. Urbán Mihály* esperesplebános elnökletével folyt le. Megnyitó beszédet *Kapál Gyula* Futura r.t igazgató, világi elnök mondotta. Háborúban élünk és annak kellős közepén, de nekünk erőseknek kell lennünk és visszariadni, meghátrálni nem szabad, le kell győznünk az istenlagadás oroslánját s éppen azért, most ha nem is megy jól a sorsunk, viseljük a boldogabb jövő reményében, mert csak így születet meg a szebb jövő. A mindvégig lelkes beszéd után *Till Péter* II. dékán, az egylet pénztárosa számolt be az egylet anyagi helyzetéről. Több mint háromezer pengő forgalmazott az egyleti pénztár. Ezt követte *Vihart Lajos* I. dékán egyleti beszámolója. Talpra esett előadásában egymásután sorolta fel azt a tevékenységet, melyet egész éven át kifejtett az egylet — keveset szórakoztunk, többször rendeztünk nagyszerű előadásokat, de nem ezen volt soha a fő hangsúly, hanem tanulni akartunk s azért *Csifáry* elnök Atyánk segítségével hetente tartott összejöveteleinket általános társadalmi kérdéseket, ipari problémákat, jogi helyzetünket és különböző szociális kérdéseket vitattunk meg és rendeztünk népművelési előadásokat. Kevesen vagyunk, de mi valamennyien nagyon ragaszkodunk a legényegylethez — mondotta *Vihart* dékán. A tartalmas beszámólót *Fabián Ferenc* szövetségi titkár ünnepi beszéde követte. A záróbeszédet pedig *dr. Urbán Mihály* esperesplebános mondotta. Marx tanai elárulták munkásságunkat, Kolping szellemisége pedig felemelte s éppen azért komoly elhatározásom, hogy én magam még a tél folyamán felvilágosítom hivatásomat, mekkora bajt zúdított a világra az istentelenség szelleme és mit jelent számunkra a hamisítatlan krisztusi kereszténység. Kérte a megjelentektől, szeressék a legényegyletet és rajta keresztül a dolgozó ifjúságot, mert Mezőtúr városa felett a katolikus Egyházközségnek világító fáklyának kell lenni s ebben a fáklyában egyik szép láng a katolikus legényegylet — fejezte be beszédét *dr. Urbán* esperesplebános elnök.

Megemlítésre méltó, hogy a társadalmi előkelőségek között ottláttuk: *Hajdu József*, hitelintézeti igazgatót, egyházközségi elnököt, *dr. Szőnyi Gyula* ügyvéd, az egyházközség főügyészét, *Maródy Antal* ny. tanoncisk. igazgatót, *vitész Nagy József* százados, leventeparancsnoki főtisztviselőt, *Törzsök Béla* városi anyakönyvezetőt, *Berényi Dániel* vízmester egyházközségi tanácstagot és sok másokat.

Csifáry elnök atya és *Vihart Lajos* dékán barátunk lelkes munkájának gyümölcse ez.

Hány új előfizetőt szerzel az elmúlt félévben az

ÚJ NEMESSEGNEK?

EGYESÜLETI ÉLET

MONOR (Vác egyházmegye). Kedves összejövetele volt július 5-én a Monori Katolikus Legényegyletnek. Az egyeslet ifjúsági vezetőinek meghívására ellátogatott hozzájuk *Szolnoki János* esperesplebános Pestszenterzsébet Szabótelep egyeslet elnöke és *Fábián Ferenc* szövetségi titkár. Szolnoki esperes úrhoz különös szeretet fűzi a monoriakat, hiszen hosszabb ideig, mint káplán vezette az egyesletet, székházat épített számukra és így vissza szálltak a kedves emlékek, az éjszakai téglahordás és a sok-sok munka, amelyet a székházépítésnél az esperes atya, mint elnök végzett. A fiúk emlegették a szép hittan órákat.

A kedves és családias összejövetel közvetlen, de hitvalló szavakkal nyitotta meg *Kisvári László* dékán, majd *Fábián* szövetségi titkár mondott hosszabb beszédet „Egyleti munkánk a háborús időkben” címmel. Szolnoki János esperesplebános legényegyleti öntudatról, az életben való gyakorlatias helytállásról szólott. Nagy lelkesedéssel hallgatták a fiúk a sok arany igazságot tartalmazó eligazító beszédet. A kedves összejövetel *Kisvári László* dékán szavaival ért véget. Utána a közvetlen beszélgetés még nagyon sokáig folyt, úgy hogy csak a késő esti órákban mentek szét a fiúk egy kedves est emlékeivel.

SZÓDLIGET (Vác egyházmegye). Főnséges napja volt július 16-án a Szódligeti Egyesletünknek. Ünneplés tagavatás, díszgyűlést tartott. Délelőtt 9 órakor az egyeslet teljes tisztikara, valamennyi ifjúsági tag és a felavatandók szentáldozáshoz járultak. A légi-riadó miatt az ünnepi szentmise és tagavatás 11 órakor vette kezdetét. Az ünnepi szentmisét és szentbeszédét, valamint a tagavatást *Szolnoki János* esperesplebános végezte segédlettel. Szentbeszédében Szolnoki esperes meggyőző szavakkal mutatott rá az Egyház örökértékű Munkájára. Mindvégig lebilincselő, mély gondolatokat tartalmazó beszéd nagy hatást váltott ki. Majd a tagavatás szép szertartását végezte el Szolnoki esperes.

Az ünnepi szentmise után díszgyűlést tartottak, amelyen megje-

lent Szódliget társadalmának előkelősége, iparos társadalma, az egyeslet pártoló tagjai és az ifjúság nagyszámában. Nagy létszámmal képviseltette magát az Erzsébet szabótelepi katolikus legényegylet és a Központi katolikus legényegylet is. A legényegyleti induló lelkes elnéklése után *Szabó József* ny. MÁV intéző, az egyesletnek sok évig volt világi elnöke gazdag gondolatokkal nyitotta meg a díszgyűlést s ezt *Márk Lajos* plebános az egyeslet elnökének felszólalása követte. Az ünnepbeszédet Szolnoki János esperes mondotta. — A száz esztendő legényegylet mindig új és nem avul el soha, mert örök értékű és örök életű programja van. A legényegylet mindig időszerű volt, mert az örök értékű katolikus egyház erkölcsi értékeinek kincses-tárából meríti az erőt és időszerű lesz mindörökké, mert ebből nem tágit soha — mondotta Szolnoki esperes. A következő felszólaló *Fábián Ferenc* szövetségi titkár volt. Az országos elnök és a Szövetség köszöntését tolmácsolta, majd rámutatott arra, hogy a háborús viszonyok mellett is a legtevékenyebb egyesület a katolikus legényegylet. *Akik a legényegylet szellemi értékeivel töltötteknek, azok még most is széppé tudják maguk körül tenni a világot.* A záróbeszédet *Katona József* világi elnök mondotta. Örök értékű ajándékkal szeretnénk az új tagokat ellátni. Szeretetet, jóságot és szellemi kincseket adunk — mondotta *Katona* elnök. A mindvégig lelkes díszgyűlést *Varga László* egyeslet tag szavai díszítették, majd pedig a himnusz elnéklésével ért véget. Délután a Dunaparton egytál ételes közebed volt, amelyen sokan vettek részt és sokáig maradtak együtt a legényegyleti tagok.

ZALAEGERSZEG (Veszprémi egyházmegye). Nem mindennapi kedves ünnepség folyt le pünkösdhétfőn a zalaegerszegi Katolikus Legényegylet helyiségében. Ugyanis, most ünnepli a város legrégibb katolikus társadalmi egyesülete fennállásának 44. évfordulóját. Ebből az alkalomból megjelent Zalaegerszegen *vitész Pintér József* pápai kamarás a magyar katolikus legényegyletek országos elnöke is.

Az ünnepségek reggel 8 órakor közös szentmisével kezdődtek. Itt a szentmise alatt *vitész Pintér* elnök szentbeszédet mondott az ifjúságnak, amelyben az Isten, a szülő és a hazaszeretetre szólította fel a megjelenteket.

Délelőtt háromnegyed 12 órakor pedig a szépen feldíszített otthonban rendeztek ünnepséget, amelyen megjelent *vitész Tamásy István* polgármester, *Turcsányi Siposs József dr.* egyházközségi elnök, *Horváth István* ipartestületi elnök és többen a legényegylet alapító tagjai közül.

A Napsugár Leányok indulója előtt *Feili Antal* a legények, *Megeyeri Panni* pedig a leányok nevében üdvözölte az országos elnököt, utána pedig *Pap Lajos* ügyv. elnök mondott bevezetőt, *Bencez Pál* szavai után *Zsely Miklós* aelnök ismertette kiemelkedő eseményeiben a legényegylet közel félvéyszázados történetét. Majd *Farkas Mária* szavai a következőt.

Vitész Pintér József ünnepi beszédében megemlékezik az egyeslet szép működéséről és javasolja, hogy úgy az egyesület negyedszázadon keresztül volt egyházi díszelnökének, *Mindszenty József* püspöknek és *Kovács Sándor* megyéspüspöknek üdvözlő táviratokat küldjön a díszgyűlés.

Köszönetet mond a tagoknak azért a páratlan hősi hűségért, amellyel az egyesület éveken keresztül kitartott az eszme mellett.

Szakál Ferenc világi elnök köszönetet mondott a megjelenteknek és nagyvonalakban ismerteti azt a munkát, amit a legényegylet az elmúlt esztendő alatt végzett.

Majd *vitész Pintér* több jegyző-lönyvi köszönetet olvasott fel és átadta a kivonatokat a kitiüntetetteknek. Utána a lélekemelő ünnepség a Kolping-indulóval ért véget.

Vitész Pintér délután látogatásokat tett az egyesületi vezetőknel.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII. ker., Rottenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: **vitész PINTER JÓZSEF.**

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 41. Telefon: 139—259.